

دانشگاه پیام نور

دانشگاه پیام نور
تحصیلات تکمیلی واحد تهران

پایان نامه کارشناسی ارشد بیوشیمی

شناسایی بیومارکرهای بیماری کارسینومای سلول
های بازآل انسانی
(Basal cell carcinoma) به روش پروتئومیکس

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر مصطفی رضایی طاویرانی

نگارش:

نسیم خزانی

سال تحصیلی 1387

فهرست

عنوان

صفحة

	فصل
اول: مقدمه	اول: مقدمه
.....
2.....	2.....
-1.....	-1.....
.....	سرطان
.....
2.....
.....	-1-پوست ، لایه های تشکیل دهنده و وظایف
.....	آنها
3.....
.....	-1-2-1 لایه چربی زیرجلدی
.....	(Hypodrmis)
4.....
درم	-1-2-2
.....	(Dermis)
.....
4.....
.....	-1-2-3
.....	اپیدرم
.....
5.....
.....	-1-2-4 لایه
.....	بازال
.....
6.....
(Stratum granulosum) دار	-1-2-5 لایه دانه
.....
9.....
Stratum	-1-2-6 لایه شفاف
.....	. lucidum
9.....
.....	Stratum -1-2-7
.....	. comun
.....
9.....
.....	-1-3 انواع تومور های

.....	پوستی	
.....	10	
.....	- 1-3-1 - تومورهای بد خیم	
.....	10	
.....	- 1-3-2 - تومورهای خوشخیم	
.....	11	
Basal	cell	carcinoma-1-4
.....
.....	12	
.....	- 1-4-1 - ساختار و عملکرد P53	
.....	
.....	14	
.....	- 1-4-1-1 - ژن، پروتئین و تنظیم p53	
14
.....	- 1-4-1-2 - پاسخ سلولی به آسیب DNA	
15
.....	موتاسیون p53-1-4-1-3	
.....	یافته	
.....	16	
.....	- 1-4-2 - ساختار و عملکرد PATCHED	
.....	
.....	16	
.....	- 1-4-3 - ساختار و عملکرد BCC	
.....	
.....	21	
.....	- 1-4-4 - پیشرفت بیماری	
.....	
23	- 1-4-5	

.....	سرطان			
.....	24	-1-4-6			
.....	پاتوژن			
.....	26	-1-4-7			
.....	متاستاز			
.....	27	-1-4-8			
.....	اپیدمی			
.....	28	-1-4-9			
.....	عوامل افزایش دهنده ریسک			
.....	28	ابتلاء			
.....	-1-4-10 سندروم‌های			
.....	ژنتیکی			
.....	29	-1-4-11 نقص			
.....	ایمنی			
.....	30	-1-4-12 تظاهرات			
.....	کلینیکی			
.....	31	-1-4-13 سندرم			
Nevoid	BCC	(Basal	Cell	Nevus)
.....	
.....	31	-1-4-14 هیستوپاتولوژی			
.....	BCC		
.....	
.....	32	-1-4-15 رشد			
.....	
.....	34	-1-4-16			
.....	هیستولوژی			

35	- 1-4-17
نمونه گیری	لیزر
Microdissection	
37	- 1-4-18
درمان	
38	- 1-5
پروتئومیک	
39	- 1-5-1
اهمیت پروتئومیکس در تحقیقات سرطان چه میزان است؟	
39	- 1-5-2
بیو مارکرها	
40	فصل دوم
مواد و روشهای	
42	- 2-1
مواد	
43	- 2-2
روشهای	
44	- 2-2-1
نمونه گیری	
44	- 2-2-2
روش استخراج پروتئین	
44	- 2-2-3
سنجر پروتئین	

45
.....	الكتروفورز دو
.....	بعدی
.....
46
.....	- رنگ آمیزی پروتئین ها به روش رنگ آمیزی کوماسی
.....	بلو
.....
48
.....	- آنالیز تصویر ژل
.....	های
.....	د و بعدی
.....
48
-	- اسکن ژل و استخراج داده
.....
48
.....	- پردازش تصویر
.....	دیجیتالی
.....
49
-	- شناسایی لکه های پروتئینی و کمی سازی
.....
49
-	- تطابق ژل
.....
.....
51
-	- آنالیز داده
.....
.....
51
-	- تفسیر
.....	داده ها
.....
52
.....	- پایگاه های داده
.....
53
-	- بیوانفورماتیک در آنالیز ژل های د و بعدی
.....
53
.....	- پایگاه های داده
.....
2-2-7-1

پروتئومیک	54
.....
- ابزارهای انفورماتیکی مورد استفاده در پروتئومیک	58
.....
- نرم افزارهای آنالیز تصویر ژل دو بعدی	58
.....
Statistical) آنالیز های آماری (analysis	118
.....
Mass) اسپکترومتری جرمی (spectrometry	118
.....
: فصل سوم	
.....
نتایج . فصل چهارم	
.....
119 گیری	
.....
: بحث و نتیجه فصل چهارم	
.....
132 منابع	
.....
141	

چکیده

مقدمه: کارسینومای سلول های بازالت (Basal cell carcinoma) یکی از شایع ترین نوع سرطان های پوست غیر ملانومایی انسانی محسوب می شود که مانند دیگر سرطان ها کل زندگی شخص مبتلا را تحت تاثیر خود قرار می دهد. با مطالعه فاكتور های پروتئینی آن و شناسایی بیشتر تغییراتی که در روند سرطانی شدن پوست رخ می دهد می توان در روند پیشگیری و درمان، به بیماران کمک موثری نمود.

مواد و روش ها : نمونه های بافت سرطانی و سالم از بیماران مبتلا به سرطان پوست از نوع کارسینوما گرفته شد و با روش های جداسازی استاندارد کل پروتئین های بافت تخلیص و با استفاده از الکتروفورز دو بعدی پروتئین ها جداسازی گردیدند. پروتئوم های بافت سالم و توموری با همیگر مقایسه و میزان بیان پروتئین های مورد نظر با استفاده از آنالیز های لازم بررسی شد. پروتئین های دارای اختلاف در بیان شناسایی و نقش آنها مورد بحث واقع شده است.

یافته ها : تعداد 87 پروتئین در ژل های حاص ل از الکتروفورز دو بعدی تعیین که 76 عدد از آنها دارای تفاوت آشکاری در بیان بودند. تعداد 11 پروتئین از طریق بانک های اطلاعاتی شناسایی شدند. سه پروتئین نیز توسط اسپکتروفوتومتری جرمی شناسایی و آنالیز شدند.

بحث و نتیجه گیری : با توجه به بافته های این پژوهش مشاهده می شود که در بیماری مورد مطالعه بیان جمع کثیری از پروتئین های بافتی در بافت سرطانی تغییر یافته و بیشتر آن ها کا هش یافته یا اصلاً بیان نشده است. این پروتئین های تغییر بیان یافته می توانند به عنوان بیومارکر در مراحل شناسایی و درمان این بیماری موثر واقع شوند.

واژگان کلیدی: سلولهای کارسینومای بازال، الکتروفورز دو
بعدی ، پروتئومیک ، اسپکترومتری جرمی

فصل اول:

مقدمه

مقدمه

1-1- سرطان

هیچ تعریفی از سرطان وجود ندارد که از نظر بیولوژی سلولی راضی کننده باشد، اگرچه در حقیقت سرطان اساساً "یک بیماری سلولی است که در اثر تغییر شکل جمعیت سلولها با رشد سلولی شبکه ای و با رفتاری غیر اجتماعی ایجاد می‌گردد. پیشرفت‌های میکروسکوپی از نمونه بافت می‌تواند در تشخیص سرطان پوست نقش اساسی داشته باشد. آنالیز DNA ژنومیک، بیان ژنها و پروتئینهای بیان شده نیز می‌توانند اطلاعات مهمی را در تشخیص سرطان به ما بدهند. درآینده تشخیص و انتخاب درمان بر اساس یافته‌های مرفولوژیکی همزمان با آنالیز اسیدهای نوکلئیک و پروتئین صورت خواهد گرفت.

سرطان بر اساس تغییرات ژنتیکی غیر قابل برگشت رخ می‌دهد. اگرچه هنوز ثابت نشده ولی ترا ریختی¹ در یک سلول اتفاق می‌افتد که بعدها به عنوان نقطه شروع تومور است². کارسینو ژنزیز مراحل بوجود آمدن سرطان است و در چندین مرحله رخ می‌دهد. این پروسه چند مرحله ای شامل مراحل محدود کننده سرعت³ نیز می‌باشد.

شایعترین فرم‌های سرطان در سلولهای سوماتیک رخ می‌دهد و بر اساس فراوانی از نظر منشاء به ترتیب زیر هستند:

1- منشاء اپیتیوال مانند (پوست، پروستات، پستان، کلون و ریه)

2- سرطانهایی با منشاء (hematopoietic lineage) مانند (لوكمی و لیمفوما)

3- سلولهای مزانشیم مانند سارکوما (1,2).

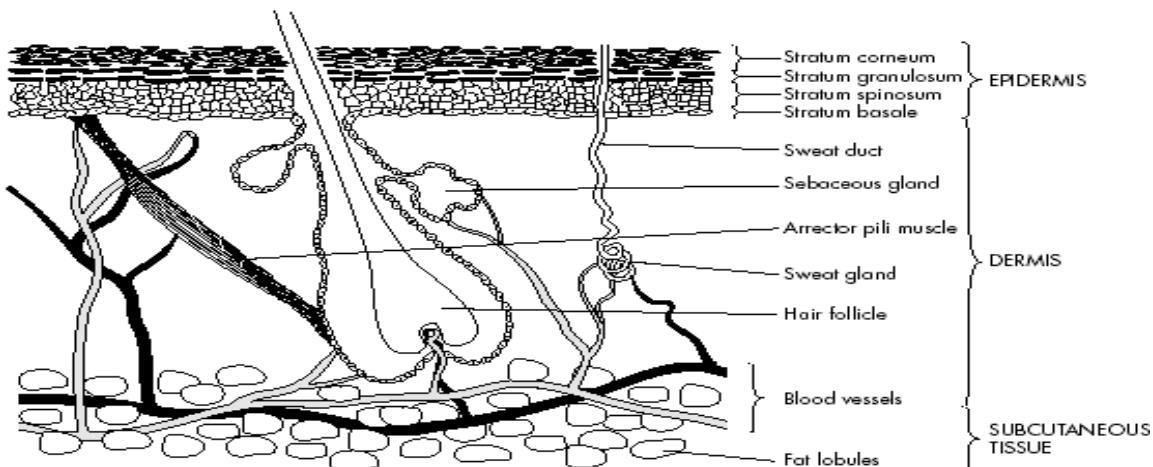
1. transformation

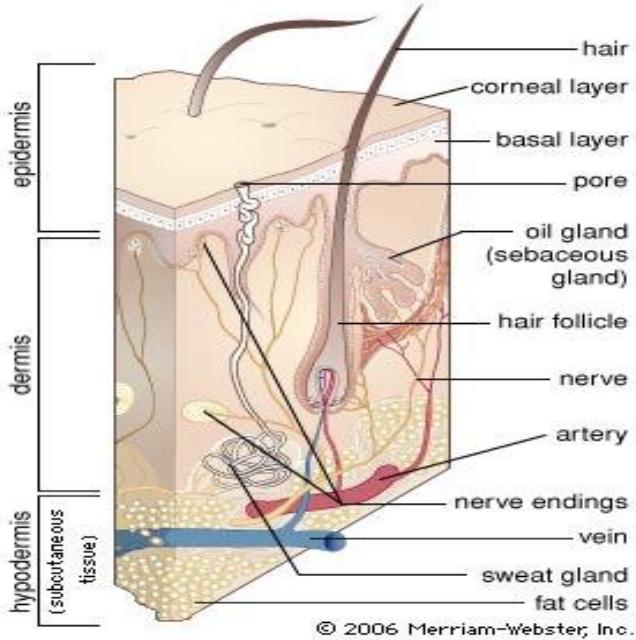
2. Cancer Dogma

3. Rate limiting step

۱-۲- پوست، لایه های تشکیل دهنده و وظایف آنها

پوست انسان در طول حیات بعنوان اولین سد دفاعی بدن شناخته شده و در برابر عوامل خارجی همچون ترکیبات شیمیایی و میکرو ارگانیسم از مهمترین اعضای سیستم دفاعی بدن تلقی می‌گردد. همچنین با توجه به اینکه حدود ۱۰٪ از خون بدن را به خود اختصاص می‌دهد؛ نقش مهمی در کنترل حرارت بدن، تبخیر سطحی و دفع مواد زائد د به عهده دارد. پوست از نظر متابولیکی فعال بوده و نمونه آن نقشی است که در مسیر ساختن ویتامین D دارد. پوست انسان به ۴ لایه اصلی تقسیم می‌شود. (شکل ۱)

شکل ۱ - لایه های تشکیل دهنده پوست

۱-۲-۱- لایه چربی زیرجلدی (Hypodrmis)

پل بین لایه های بالایی و اجزاء زیرین بدن است. پایین ترین لایه پوست بوده و به حد اکثر مناطق بدن ضخیم و بطور نسبی چند میلی متر می باشد بقیه در بعضی از نقاط بدن مانند پلکها وجود ندارد . این لایه عمدتاً بعنوان سد حفاظت مکانیکی لایه های زیرین بدن در برابر شوکهای فیزیکی عمل می کند. این لایه همچنین حامل رگهای خونی و اعصاب بوده و جهت تأمین مولکولهایی پرانرژی لایه های بالاتر کار آمد است.

۱-۲-۲- درم (Dermis)

عمدتاً ۳-۵ میلی متر ضخامت دارد ساختار آن شبکه ای از بافت همبند ترکیب یافته از فیبریل های کلاژن و بافت الاستیک انعطاف پذیری که در یک ژل موکوپلی ساکارید قرار می گیرد ، می باشد (WILKES 1973) درم جایگاه بافت های جدگانه ای همچون رگهای خونی و لنفي ، پایانه های عصبی ، فولیکولهای مو و غدد سبابه (Pilosebaceus) و غدد عرق (sweat

ghad) میباشد.

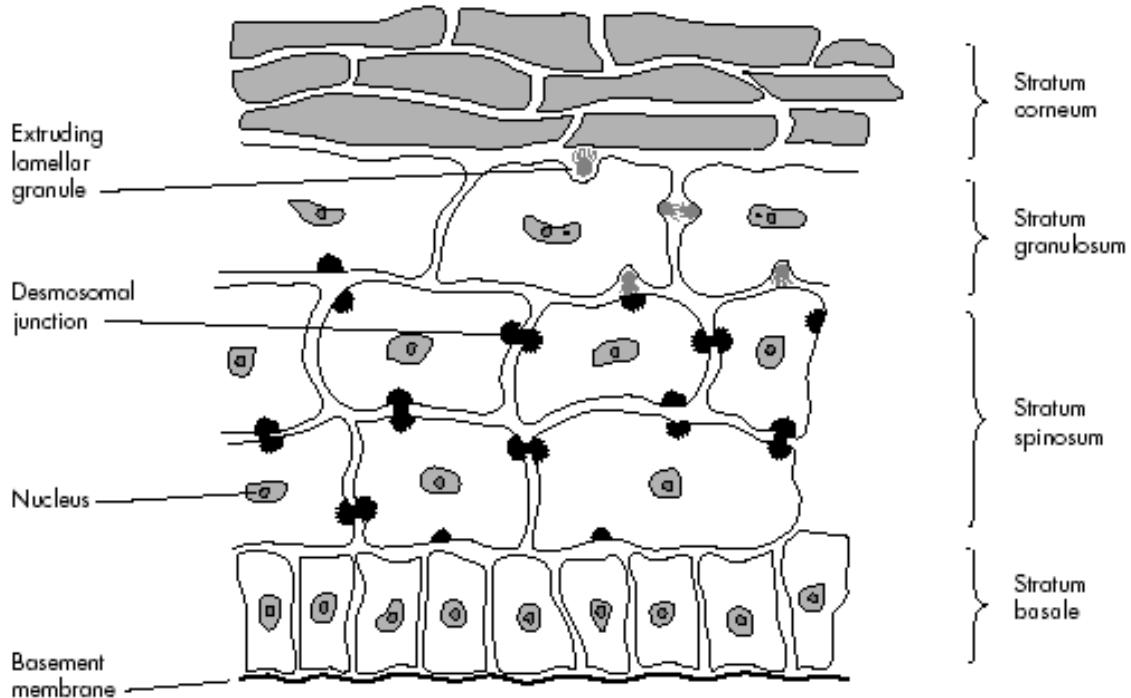
سیستم رگی گسترده پوست جهت تنظیم حرارت ضروریست و انتقال اکسیژن و مواد غذایی و برداشت سموم و بعضی محصولات پوست در این حیطه صورت می‌گیرد. جریان غنی خون که حدود 0.05 ml/min در هر میلی‌گرم پوست می‌باشد برای برداشت مولکولهایی که از لایه های خارجی پوست عبور کرده‌اند کارآمد است.

همچنین سیستم لنفاوی به لایه درمی - اپیدرمی می‌رسد و در تنظیم فشار، تحصیل پاسخ‌ها ایمونولوژیکی و برداشت مواد دفعی دخالت دارند. سه ضمیمه اصلی در این ناحیه وجود دارد. فولیکولهایی که در سطح بدن بجز نواحی تحت فشار (کف دست، پا و لبها) یافت می‌شوند، غدد سبابه که وابسته به فولیکولهای مو هستند و سروم ترشح می‌کنند و متشكل از اسیدهای چرب آزاده موم و تری گلیسیریدها بوده که پوست را نرم می‌کنند و PH سطحي بدن درصد 5 نگهدارند، غدد عرق که در بیشتر سطح بدن یافت می‌شوند و محلول نمکی با PH حدود 5 را در پاسخ به گرما و استرس ترشح می‌کنند و غدد آپوکرین که نزدیک لایه درمی - اپیدرمی قرار گرفته و محدود به نواحی خاصی نظیر زیربغل، سینه‌ها و مناطق تناسلی است. ترشحات لیپوتیدال و پروتئین شیر دلایل اصلی بوي عرق می‌باشند.

1-2-3- اپیدرم

اپیدرم با غشاء لایه لایه پیچیده اش ضخامت‌های گوناگونی از $0/06 \text{ mm}$ در پلک‌ها تا $0/8 \text{ mm}$ در کف دست و پا دارد هیچ رگ خونی در آن موجود نیست و یا تغذیه نمی‌شود. دفع مواد از طریق انتشار لایه درم به اپیدرم صورت می‌گیرد. اپیدرم از 4 لایه متمایز تشکیل شده است که از داخل به خارج عبارتند از:

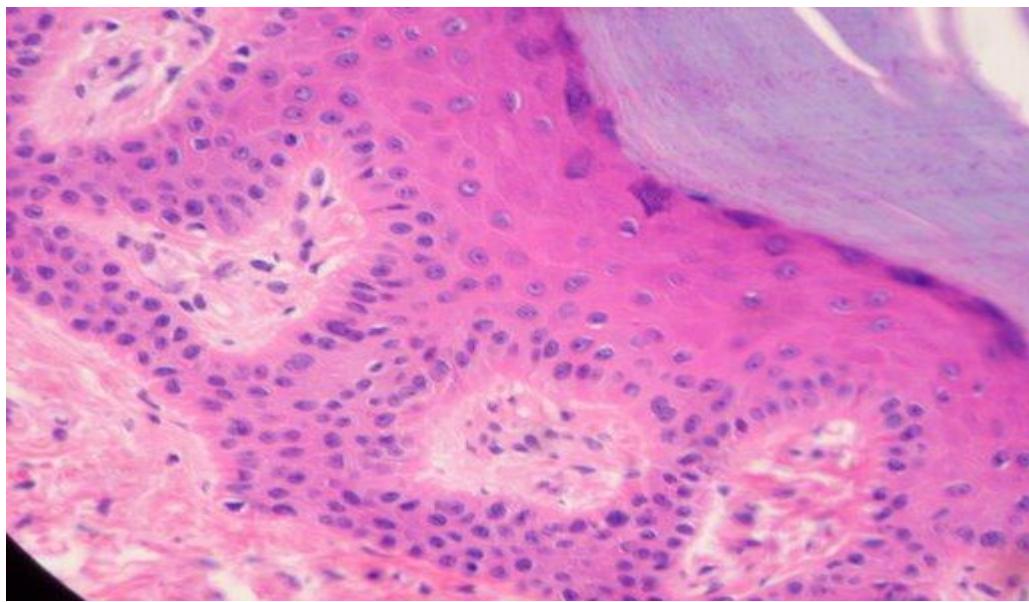
لایه زاینده (spinous layer)، لایه شاخی (germinativum)، لایه لانه دار (granulosum) و لایه دربردارنده سلولهای مرده است (شکل 2).

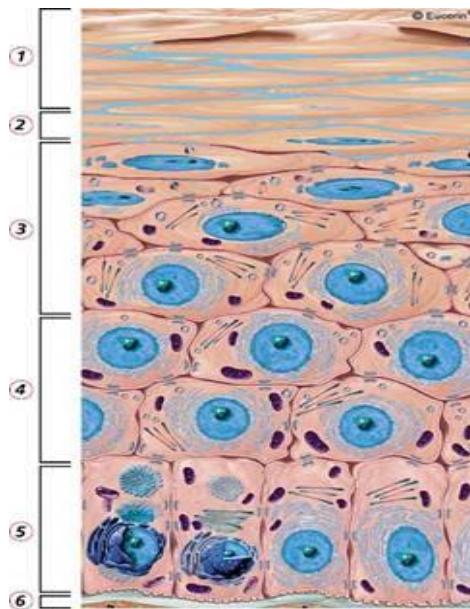
شکل 2-4 لایه مختلف اپیدرم را نشان می دهد

4-2-1-لایه بازال

لایه بازال همان لایه زاینده است (شکل 3 و 4) که بعنوان غشاء پایه شناخته شده است. سلولهای این قسمت شبیه سایر سلولهای بد ندارای ارگانهای از قبیل ریبوزوم و میتوکندری بوده و از نظر متابولیکی فعال نمیباشند.

شکل 3 - هیستولوژی سلول های بازال

شکل 4 - لایه های مختلف پوست

-5 ، Prickle-cell layer-4 ، Granular layer -3 ، Clear layer -2 ، Horny layer -1
و Basallayer

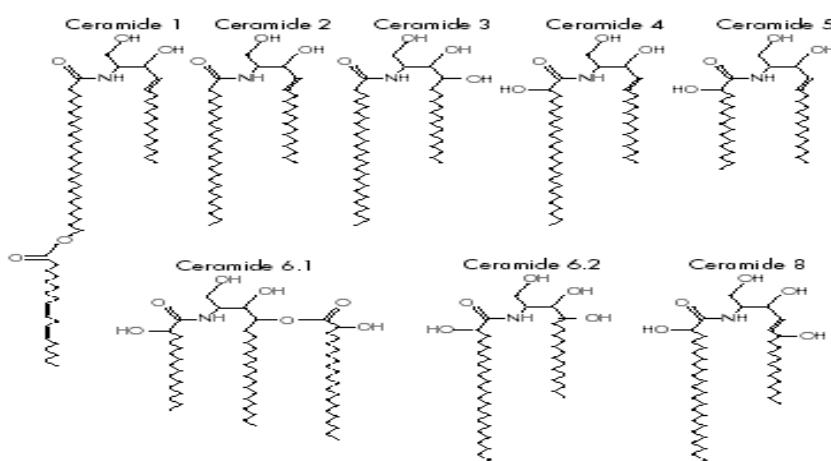
Basal membrane-6

لانوسيتها تنها سلولهای موجود در این لایه هستند که قادر به تقسیم میتوز میباشند تقسیم سلولهای پایه هر 200 تا 400 ساعت یکبار انجام میگیرد همانندسازی یک سلول در همان لایه میماند و سلول دیگر به لایه های بالایی مهاجرت

می‌کند که اتینوسیت‌ها بوسیله همی‌دسموزوم‌ها به غشاء متصل شده‌اند. از بین رفتار اتصال بین سلول‌های پایه و غشاء پایه باعث ریزش مو می‌گردد.

این لایه در انسان دارای ترکیب بی‌نظیری از چربی‌ها برای بیشترین نفوذپذیری است. میزان چربی این لایه در افراد مختلف و در قسمت‌های مختلف متفاوت است اما بیشتر در چندین لایه دوستایی قرار گرفته‌اند ترکیبات این لایه شامل: سرامید‌ها، اسید‌های چرب، کلسترول، سولفات کسترون و دسترون، استرون و فاقد فسفولیپید می‌باشد.

سرامید‌های این لایه در هشت کلاس طبقه بندی شده‌اند که در شکل (5) نشان داده شده است. سرامید‌ها همراه اسید‌های چرب کلسترول و سولفات کلسترول خواص آمفی فیلیک لازم را برای لایه‌های دوستایی چربی فراهم می‌سازد.

شکل 5 - سرامید‌های موجود در لایه بازالت

عملکردهای گوناگون در پایداری لایه‌های 2 تا یی چربی به عهده کلاسهای متفاوت سرامید‌ها می‌باشد. به عنوان مثال سرامید نوع I لایه 2 تا یی چربی را بهم پرج می‌کند و لایه‌های دوستایی چربی به عهده کلاسهای متفاوت سرامید‌ها می‌باشد. بعنوان مثال سرامید نوع I لایه 2 تا یی چربی را بهم پرج می‌کند و استحکام دهنده مولکولی در بین دو لایه می‌باشد.

علاوه بر کراتینوستیت ها و لامینای چربی، آب نقش کلیدی در ایجاد لایه Stratum cornium بازی میکند. وجود آب می تواند نقش میانجی فعالیت های آنزیمهای هیپوستیک موجود در بین این لایه را بازی کند. مضاف بر این که عملکرد آب بدون کراتینوستیت ها در تنظیم فعالیت آنزیمهایی که در تولید رطوبت طبیعی پوست (Natural factor moisturizing) نقش دارد قابل توجه است. همچنین آب بدلیل خاصیت شکل پذیری از ضربات مکانیکی وارد بر پوست جلوگیری مینماید.

دو شکل ملانین وجود دارد یکی پرماننین که به شکل سیاه یا قهوه ای است و دیگر فئوملانین که کمتر رایج است و به شکل زرد یا قرمز می باشد. این ملانین ها بصورت ترکیبی در ملانوستیت ها وجود دارد. ملانوستیت ها وجود دارد. ملانوستیت از طریق ارتباطات دندانی با کراتینوستیت های همچوار ارتباط برقرار می کند این اتصال باعث انتقال ملانوستیت ها به سلولهای کراتینوستیت می شود.

نسبت ملانوستیت به کرانوتینوستیت در پوست به صورت 2 به 5 است. این نسبت در سطوحی که کمتر در دسترس است به 1 و 20 میرسد. میزان تحریک ملانوستیت ها متناسب با افزایش شدت نور به میزان تشکیل رنگدانه د ر میان سلولهای پایه بستگی دارد. ملانین ها در پوست حکم یک چاهک انرژی را دارد که اشعه uv را جذب میکند. و رادیکالهای آزاد را هم تجزیه میکند. تعداد ملانوستیت ها در پوست افراد تیره و روشن یکسان است اما افراد با پوست تیره ملانوستیت های فعالتری دارند.

سلولهای لانگرهاوس، دیگر سلولهای لایه بازال می باشند و تنها نمایش و نامگذاری آن به یک دانشجوی پزشکی در سال 1860 بر میگردد. اما 4 سال طول کشید تا نقشی که در پوست بازی میکند مشخص شود.

این سلولها مزورتیک هستند و ارتباط با سلولهای

کراتینوسیت را از این طریق برقرار می کنند . سلولهای لانگرهانس از مغز استخوان مشتق می‌شوند و بعنوان سلولهای ارائه دهنده آنتیژن پوست شناسایی شده‌اند. اگر سلولهای لانگرهانس کارایی فاگوسیتوز را ندارند اما آنتیژنها را به لنفوسیت‌های گره‌های لنفاوی موجود در پوست ارائه می‌دهند.

2-1-2-5 لایه دانه‌دار (Stratum granulosum)

پس از لایه شاخی این لایه قرار دارد. سلولهای کراتینوسیت در این لایه نیز همچنان در حال تمایز و سنتز کراتین هستند و شروع به پهنه شدن می‌کنند. لایه دانه‌دار دارای آنزیمهایی هستند که سبب کاهش ترکیبات حیاتی سلول از جمله هسته و ارگانها می‌شوند. شکل دانه دار آنها بخارط وجود ساختارهای دانه دار کراتوهیالین است که حاوی کراتین می‌باشند.

2-1-2-6 لایه شفاف (Stratum lucidum)

در این لایه هسته سلولها تجزیه شده و کراتینه شدن سلولها ادامه پیدا می‌کند . همراه آن تغییرات مورفولوژیکی بیشتری جهت مسطح شدن سلولها حدث می‌گردد. گاهاً قطرات چربی نیز در این لایه دیده می‌شود که احتماً ناشی از تجزیه لیزوزوم ها می‌باشد . ضخامت پوست در قسمتهای مختلف به این لایه مربوط می‌شود .

Stratum comum-1-2-7

این لایه آخرین محصول تمایز سلولهای اپیدرمی می‌باشد . معمولاً این لایه از 10 تا 15 رده سلول با ضخامت $10\mu\text{m}$ تشکیل شده در اپیدرم زنده ضخیم‌ترین حالت این لایه در کف دست و پا و نازک‌ترین حالت آن در لبها یافت می‌شود . این دو لایه نازک حاوی سلولهای مرده ، بدون هسته ،

کراتینه شده و فرو رفته در ماتریکسی از چربی هستند . نقش این لایه کنترل از دست دادن آب و جلوگیری از ورود مواد مضر مثل میکروارگانیسم ها می باشد . سلولهای کراتینی این لایه شبیه خشت های آجری در ساروجی از لیپیدهای دو لایه ای جداسازی شده اند . سلولهای کراتینوسیت چند ضلعی کشیده و نسبتاً پهن بوده و حدود $0.2-1.5\mu\text{m}$ ضخامت دارند بطورکلی طول عمر یک سلول دختر که از لایه بازال شروع به تمايز می کند تا به این لایه برسر 14 روز در نظر گرفته شده است . تا در این لایه تا زمان ریزش، سلولها روزهای بیشتری را سپری می کنند . کراتینوسیت ها در این مرحله کوزئوسیت نامیده می شوند . سطح طبیعی این لایه به اجزاء مهم موجود در آن بستگی دارد که شامل 75 - 80% پروتئین، 15% - 5 چربی و 5% - 10 مواد ناشناخته می باشد . 70% این پروتئین ها آلفاکراتین، 10% بتاکراتین و 5% پروتئین 15% پوشش سلولی است آنزیمهها و دیگر پروتئینها نیز باقیمانده را تشکیل میدهند . پروتئین پوشش سلولی تقریباً غیرقابل حل بوده در برابر حالات شیمیایی بسیار مقاوم هستند (9-3) .

3-1- انواع تومور های پوستی:

3-1-3-1- تومورهای بد خیم

Squamous cell carcinoma

بر اثر تابش پدیدار می شود و از BCC سریعتر رشد کرده و زخم می شود . بررسی تاریخچه آسیبشناسی دقیقی جهت افتراق بین این دو کارسینوما لازم است . هر دو اثر در معرض قرار گرفتن شدید اشعه خورشید ایجاد شده و تغییرات رنگدانه ای خالدار را نشان میدهد . رنگ زخم آن متمایل به زرد بوده و لایه دوم آن الاستیک شده و در آن آتروفی پدید می آید . این زخمهای خشن ، ناهموار و خشک بوده و جراحتهای فلس دار